

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	III Ka 137/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 7 grudnia 2020 w sprawie II K 198/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut rażącej niewspółmierności kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut chybiony. Przypomnieć należy bowiem			

skarżącemu, iż zarzut rażącej niewspółmierności kary, stanowiący względną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., aby można było uznać go za skuteczny, musi wykazywać, iż na podstawie konkretnie wskazanych okoliczności, które winny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, wymierzoną względem osoby oskarżonego karę należy uznać za "rażąco" niewspółmierną, tzn. taką, która jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować (tak: Sąd Najwyższy III KR 189/94, Prok. i Pr. 1115/5/18). Innymi słowy, sama subiektywna surowość orzeczonej względem oskarżonego kary, jeśli jest ona uzasadniona dyrektywami, o których mowa w treści art. 53 k.k., nie może stanowić skutecznego zarzutu apelacyjnego, jeśli kwestionująca jej wymiar strona nie wykaże, iż kara ta zarówno z punktu widzenia sprawy, ale i ogółu

społeczeństwa,
powinna być uznana
za wyjątkowo
niesprawiedliwą,
zbyt drastyczną czy
też rażąco łagodną.
Sytuacja taka w
rozpoznawanej
sprawie nie ma
miejsca, apelujący
poza tym zdaje
się przy tym
zapominać, że
oskarżonemu
formalnie zarzucono
min. popełnienie 8
przestępstw z art.
286§1 kk i za
każde z nich groziły
kary pozbawienia
wolności od 6
miesięcy do 8
lat pozbawienia
wolności, a sąd
meriti przyjął na
korzyść w/w, iż
dopuścił się ich
działając w ciągu
przestępstw (art.
91 §1 kk), w
związku z czym i tak
obniżył już poziom
dolegliwości karnej
wobec G. B.. Należy
bowiem wskazać,
że sąd wymierza
karę, kierując się
zasadami jej
wymiaru
wskazanymi w art.
53, 54 § 1 i 2 oraz
art. 55 k.k. Ogólne
dyrektywy wymiaru
kary wskazane
zostały w art.
53 § 1 k.k. i
ma ona spełniać
cele zapobiegawcze
i wychowawcze w
stosunku do

skazanego, a także realizować potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ponadto z przywołanego przepisu wynika, że dolegliwość kary nie powinna przekroczyć stopnia winy, a zarazem powinna uwzględniać stopień społecznej szkodliwości czynu. W konsekwencji, sąd - ustalając konkretny rozmiar represji karnej - powinien kierować się wskazanymi dyrektywami wymiaru kary oraz wziąć pod uwagę okoliczności wymienione w art. 53 § 2 k.k. posługując się przy tym swobodnym uznaniem. W ocenie sądu odwoławczego, sąd I instancji należyście uargumentował wysokość wymiaru orzeczonych względem oskarżonego kar (patrz k 476-477), szczegółowo odnosząc się do kolejnych dyrektyw jej wymiaru, a zarazem we właściwy sposób wywiązał się z ciążącego na nim

obowiązku. W szczególności dokonał klasyfikacji z punktu widzenia wpływu na ewentualny wymiar kary - okoliczności obciążających i okoliczności łagodzących i podział ten nie raził nadmiernym przypisaniem wagi poszczególnym okolicznościom. Sąd I instancji również w sposób prawidłowy i zyskujący pełną akceptację sądu odwoławczego wskazał, z jakich przyczyn uznał, iż kara łączna 2 lat pozbawienia wolności, jest sankcją adekwatną i sprawiedliwą oraz zasłużoną. Należy bowiem jeszcze dodatkowo wskazać, iż dwóch oszustw G. B. dopuścił się na szkodę osób mu najbliższych (tj . siostry i szwagra), a pozostałych na szkodę L. P. , który już wcześniej był ofiarą jego przestępczej działalności , co ewidentnie wskazuje ,iż oskarżony jest on osobą zdemoralizowaną, a cele kary, jak trafnie skonkludował sąd I instancji, mogą być osiągnięte wyłącznie

w drodze wymierzenia mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Oceny tej nie zmienia w żadnym zakresie fakt, iż oskarżony przyznał się do winy i wyraził skruchę, gdyż należy pamiętać, że w/w nie zgłosił się dobrowolnie do organów ścigania, a powyższe deklaracje i oświadczenia nastąpiły niewątpliwie pod wpływem zebranych w sprawie dowodów. Wreszcie apelujący nie przedstawił żadnych argumentów na poparcie tezy, że kara łączna została ukształtowana w wyniku niewłaściwie zastosowanej zasady absorpcji.

Reasumując aczkolwiek postawiony przez skarżącego zarzut rażącej niewspółmierności kary nie wymaga wskazania nowych, nie uwzględnionych przez sąd orzekający okoliczności i wystarczające jest wskazanie, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara bądź nie

<p>uwzględnia, bądź uwzględnia w stopniu nieadekwatnym - jednakże zarzuty podniesione w apelacji nie spełniają tego wymogu i nie mogą zostać ocenione inaczej niż jako zwykła polemika z oceną Sądu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w niższym wymiarze.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Kontrola instancyjna nie wykazała, aby sąd I instancji dopuścił się uchybień wskazanych w apelacji obrońcy oskarżonego. Wobec bezzasadności więc podniesionego zarzutu apelacyjnego nie zasługiwał też na uwzględnienie powyższy wniosek.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>			

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	<p>Sąd odwoławczy z urzędu (art 440 kpk) zwrócił uwagę na dopuszczenie się przez sąd I instancji obrazy art 46§1 kk. przy orzekaniu w punkcie 4 tiret 1-6 zaskarżonego wyroku , albowiem z akt sprawy wynikało jasno , iż przedmiotowe wierzytelności zostały już zbyte na rzecz innych podmiotów , wobec czego wskazani pokrzywdzeni zostali już zaspokojeni. (patrz k 8 ; 33 ; 91 ; 193 ;200a ; 297 ; 128 ; 242 ; 280).Część z nich w wyniku zawartych umów ramowych zbytu wierzytelności czy cesji uzyskała już także w międzyczasie stosowne tytuły wykonawcze ((patrz k 8 ; 33 ; 91 ; 193 ;200a ; 297 ; 128 ; 242 ; 280).</p>
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
Wobec zaspokojenia w/w pokrzywdzonych w drodze zawartych	

przez nich umów ramowych zbytu wierzytelności czy cesji nie było w tych okolicznościach podstaw do orzeczenia na rzecz w/w pokrzywdzonych obowiązku naprawienia szkód przez oskarżonego.

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. **Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

1.8. **Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmiany

Zmieniono
zaskarżony wyrok
w części dotyczącej
orzeczonego na
podstawie art. 46§1
kk obowiązku
naprawienia szkody

poprzez jego uchylenie w zakresie pkt 4 tiret 1-6 zaskarżonego wyroku.			
Zwiążle o powodach zmiany			
Wskazano w pkt 4.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		
III	Podstawa rozstrzygnięcia art. 624§ 1kpk w zw. z art. 634 kpk. Oskarżony nie ma majątku ,a ma do odbycia karę pozbawienia wolności. Powyższe okoliczności uzasadniają		

	przekonanie , iż poniesienie przez w/ w kosztów sądowych nawet w niewielkiej wysokości byłoby dla nie zbyt uciążliwe.
7. PODPIS	
SSO Patryk Pietrzak	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 7 grudnia 2020 w sprawie II K 198/20.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	#		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana